

Эрнст Мулдашев
От кого мы произошли?
“Аиф-Принт“, Москва
2001

No krievu valodas tulkojusi Vija KALNIŅA
Mākslinieks Ūdis BALTŪTIS
Ūz vāka Ilgvara GRADOVSKA fotogrāfija

ISBN 9984-700-71-2

© E. Muldašovs, 2002
© V. Kalniņa, 2002
© Ū. Baltutis, 2002
© I. Gradovskis, 2002

IEVADS

Autora priekšvārds

Es esmu tipisks zinātnieks–pētnieks, un viss mans zinātnieka mūžs ir veltīts cilvēka audu uzbūves un bioķīmijas pētījumiem, kurus vēlāk esmu izmantojis, strādājot ar transplantātiem acu un plastiskajā ķirurģijā. Man nepiemīt sliecība filozofēt. Es jūtos slikti tādu cilvēku sabiedrībā, kurus nodarbina domas par viņ-sauli, ekstrasensoriku, buršanos un tamlīdzīgām divainībām. Katru gadu veikdams 300 līdz 400 sarežģītu operāciju, esmu pieradis zinātnisko pētījumu rezultātus vērtēt pēc konkrētiem un skaidriem parametriem: redzes asuma, sejas konfigurācijas utt. Turklāt esmu komunistiskas valsts *produkts* un — gribot negri-bot – tiku audzināts ateisma un Ļeņina slavināšanas gaisotnē, lai gan nekad no visas sirds neticēju komunistiskajiem ideāliem. Reliģiju apguvis netiku.

Tāpēc man nudien nevarēja ienākt prātā, ka pienāks laiks un es no zinātniskā viedokļa risināšu pasaules uzbūves, antropoģe-nēzes un reliģijas filozofiskās izpratnes problēmas.

Viss sākās ar parastu, savā ziņā ikdienišķu jautājumu: kāpēc cilvēki skatās viens otram acīs? Mani šis jautājums ieinteresēja tieši kā oftalmologu. Sākot pētījumus, mēs drīz vien izstrādājām datorprogrammu acu ģeometrisko parametru analīzei. Šo oftal-moloģijas virzienu nosaucām par oftalmoģometriju. Mums izde-

vās atrast daudz vērtīgu oftalmogēometrijas izmantošanas iespēju cilvēka personības identificēšanā, tautības noteikšanā, psihisko slimību diagnostikā utt. Bet visinteresantākais bija tas, ka, izanalizējot visu uz Zemes mītošo rasu pārstāvju fotogrāfijas, mēs izskaitļojām cilvēka *vidēji statistiskās acis*. Tās piederēja tibetiešu rasei.

Tad, matemātiski tuvinot citu rasu acis *vidēji statistiskajām acīm*, aprēķinājām cilvēces migrācijas ceļus no Tibetas, un tie divainā kārtā saskanēja ar vēstures faktiem. Bet pēc tam uzzinājām, ka ikviena Tibetas un Nepālas tempļa vizitkarte ir lielas, neparasti veidotas acis, kas noraugās uz Zemi. Pēc oftalmogēometrijas principiem matemātiski apstrādājot šo acu attēlus, mums izdevās noteikt to īpašnieka izskatu, kas izrādījās visnotaļ neparasts.

“Kas tas ir?” es domāju. Sāku studēt austrumu literatūru, bet nekas tamlīdzīgs tur nebija aprakstīts. Tolaik es pat iedomāties nevarēju, ka Indijā, Nepālā un Tibetā šis neparastais cilvēka *portrets* uz lamām un svami atstās tik satriecošu iespaidu, ka viņi, ieraudzījuši zīmējumu, izsauksies: “Tas ir Viņš!” Tolaik man ne prātā nenāca, ka šis attēls kļūs par ceļvedi mūsu hipotētiskajos atklājumos par cilvēces dzižāko noslēpumu – tās genofondu.

Loģiku es uzsk

mā ir slēgta, tāpēc, pieslēdzoties Kopīgajam informatīvajam laukam, var redzēt pagātni un nākotni.

Sākotnēji pastāvēja tikai izplatījums un Absolūts (Absolūtais nekas), t.i., nākamībā radāmā plāns. Izplatījums ir neitralizēta matērija un antimatērija, kurā nemitīgi notiek matērijas un antimatērijas rašanās, nepārtraukti vienai otru neitralizējot. Absolūts neitralizācijas procesu pārkāpj. Rodas matērija un antimatērija bez savstarpējas neitralizēšanās.

Vispirms radās smalkā pasaule, bet pēc tam – fiziskā pasaule. Fiziskajā pasaulē matērija kļuva arvien blīvāka, un radās zvaigznes, planētas utt. Arī smalkā pasaule kļuva blīvāka un radās dvēseles.

Dvēseles uz Zemes pakāpeniski kļuva blīvākas un sāka iegūt fizisko ķermeni. Sākotnēji ķermenis nebija blīvs, tas spēja iet cauri priekšmetiem. Vēlāk tas nostiprinājās un ieguva mūsdienu veidolu. Tā radās cilvēki, dzīvnieki, augi. Vispirms apziņa bija nemitīgi pieslēgta Kopīgajam informatīvajam laukam, vēlāk šī spēja izzuda, jo iepriekšējā civilizācija (atlanti) sakrāja pārāk daudz negatīvās psihiskās enerģijas, t.i., torsionu laukus, kas bija iegriezti negatīvā virzienā.

Pastāv karmas likums, t.i., dvēseles iespēja secīgi dzīvot dažādos fiziskos ķermeņos, tādējādi uzkrājot pozitīvo vai negatīvo psihisko enerģiju. Cilvēkam ar sliktu karmu, veicot labus darbus, jāiegriež savi torsionu lauki pozitīvā virzienā, lai atbrīvotos no negatīvi iegrieztiem laukiem un kļūtu laimīgāks. Katrai dvēselei ir dotas līdzvērtīgas pašrealizācijas iespējas.

Turpmākā saruna ar svami Daramu risinājās par iepriekšējām civilizācijām.

– Uz Zemes ir dzīvojušas 22 civilizācijas, – uzreiz teica svami Darams. – Civilizācijas sasniedza patiešām augstu tehnokrātisko līmeni un pašiznīcinājās. Pašiznīcināšanās notika vai nu globālos konfliktos, vai kosmisku kataklizmu rezultātā, ko izraisīja

negatīvu psihisko enerģiju iedarbība uz kosmiskiem objektiem. Globālo katastrofu rezultātā uz Zemes mainījās klimats. Un, kolīdz klimats uz Zemes kļuva labvēlīgs dzīvībai, cilvēce atkal radās jaunas civilizācijas veidolā, attīstījās, sasniedza augstu tehnokrātisko limeni un kārtējo reizi sevi iznīcināja.

– Žēl gan, tātad zināšanas, ko iepriekšējās civilizācijas tika uzkrājušas, kopā ar tām izzuda, – es konstatēju.

– Nē, zināšanas netika iznīcinātas. Pozitīvās zināšanas (t.i., torsionu lauki, kas griežas pozitīvā virzienā, – *E. M.*) saplūda ar Augstāko Saprātu (t.i., Kopīgo informatīvo lauku – *E. M.*). Cilvēkiem, kas spēj kontaktēties ar Augstāko Saprātu, piemēram, meistariem vai jūsu Blavatskai (par viņu Indijā zina visi – *E. M.*), ir iespēja *ieiet* šajās zināšanās. Iepriekšējo civilizāciju zināšanas krasi atšķiras no mūsdienu civilizācijas zināšanām. Mūsu zināšanas ir diezgan materializētas.

– Vai jūs spējat *ieiet* Augstākajās zināšanās?

– Jā, spēju, – noteikti atbildēja svami Darams.

– Pastāstiet par pēdējo, iepriekšējo – atlantu civilizāciju, – es palūdzu.

– Šī civilizācija bija ļoti attīstīta. Tā noslika jūrā. Klimats tolaik bija ļoti silts un mitrs. Zeme bija tikai kā salas. Arī augu valsts atšķīrās. Daudz augu auga zem ūdens. Atlantiem bija zemūdens plantācijas, viņi daudz laika pavadīja peldot. Debesis bija sarkanās. Viņi spēja ietekmēt gravitāciju, tiem piederēja apbrīnojami lidaparāti. Viņi valdīja pār virzītu psihisko enerģiju. Diemžēl šī civilizācija uzkrāja daudz negatīvās psihiskās enerģijas, kas izpaudās konfliktos. Tā bija viena no visattīstītākajām Zemes civilizācijām. Taču arī tā nenosargāja sevi no negatīvās psihiskās enerģijas uzkrāšanās. Beidzot notika kosmiska kataklizma. Zeme mainīja savu asi, milzu jūras vilnis vēlās pār zemeslodi, noslaukot pilsētas un noslicinot cilvēci.

– Mēs esam cēlušies no atlantiem?

– Jā, mēs esam cēlušies no atlantiem, – atbildēja svami Darams. – Atlanti spēja saglabāt savus ķermeņus somati stāvokli Himalajos – visaugstākajā pasaules vietā, kam pasaules plūdu laikā lielais vilnis nepieklūva. Vēlāk, kad ūdens atkāpās un apstākļi uz Zemes atkal kļuva dzīvībai diezgan labvēlīgi, dvēseles atgriezās atlantu ķermeņos, un viņi sāka dzīvot, tā radot sākotni mūsdienu civilizācijai. Viņiem bija grūti dzīves apstākļi. Viņu āriene pakāpeniski mainījās atbilstīgi jaunajiem dzīves apstākļiem uz Zemes un ieguva mūsdienu civilizācijas cilvēka vaibstus.

– Vai jums tas nešķiet neticami?

– Tas nav nekas neticams. Kad astronauti bija uz Mēness un paņēma Mēness augsnes paraugus, tajā tika atrasti *iekonservēti* mikrobi. Ja uz Mēness rastos atmosfēra, šie mikrobi atdzīvotos. Tieši tāpat cilvēks somati stāvokli ir iekonservēts. Austrumu reliģiskajiem meistariem somati ir tikpat dabīgs un skaidrs kā jums Ņūtona likums. Somati ir vienīgais glābējmoments civilizācijas pašiznīcināšanās gadījumā. Tie cilvēki, kas iegājuši somati stāvokli un tajā atrodas tūkstošiem un miljoniem gadu, ziedo sevi visaugstākajiem mērķiem, no kuriem galvenais ir cilvēces izdzīvošana pašiznīcināšanās gadījumā.

– Kur glabājas ķermeņi somati stāvokli?

– Tie var saglabāties trijās vietās, – paskaidroja svami Darams. Pirmā vieta – ūdenī. Ūdens ir īpaša substance, kuras nozīme, rodoties dzīvībai uz Zemes, ir ārkārtēja. Ūdens ir starposms starp gaisu un zemi (ir runa par blīvumu – E.M.). 66 procenti cilvēka ir ūdens. Jūras ūdens un cilvēka organisma ūdens sastāvs ir apmēram vienāds. Tāpēc cilvēka ķermenis somati stāvokli var tikt *iekonservēts* ūdenī uz ilgu laiku. Vielmaiņas samazināšanas mehānisms somati gadījumā slēpjas cilvēka organisma ūdens īpašību pārmaiņšanās.

– Atvainojiet, – es nenoturējos, – mūsu institūtā vairākus ga-

SATURA RĀDITĀJS

Ievads	3
Priekšvārds izdevumam latviešu valodā	9

I daļa

OFTALMOĢEOMETRIJA – JAUNS CEĻŠ CILVĒKA IZCELSMES PĒTĪJUMOS	15
1. nodaļa. Kāpēc mēs lūkojamies viens otram acis?	16
2. nodaļa. “Vidējās statistiskās acis” un civēces migrācijas ceļi	36
3. nodaļa. Kas tās par acīm uz Tibetas tempļu sienām?	66

II daļa

SoHm – PĒDĒJAIS VĒSTĪJUMS CILVĒCEI (INDIEŠU ATKLĀSMES)	85
1. nodaļa. Starptautiskas ekspedīcijas organizēšana civēces izcelsmes avotu meklēšanai	86
2. nodaļa. Kas zināms par civēces izcelšanos	91
3. nodaļa. Ģitas templi	99
4. nodaļa. Tikšanās ar Meistaru	104
5. nodaļa. Noslēpumainais somati	116

III daļa

KO PASTĀSTĪJA NEPĀLIEŠU UN TIBETIEŠU LAMAS	139
1. nodaļa. Kā ieiet somati stāvokli	140
2. nodaļa. Vai iespējams atdzīvīnāt cilvēku?	150

3. nodaļa. Vēlreiz par <i>trešo aci</i>	166
4. nodaļa. Nākamā reize būs nopietnāka	179
5. nodaļa. Bonpo lamas atklāsmes	197
6. nodaļa. Kas bija Buda?	252
7. nodaļa. Kas viņi ir, šie lemūrieši un atlanti?	266
8. nodaļa. Somati alā	295
9. nodaļa. Seno cilvēku izskats	328
10. nodaļa. Cilvēks, kurš dzīvo 300 gadu	345

IV daļa

PASACĪLE IR SAREŽĢĪTĀKA,

NEKĀ MĒS DOMĀJAM (FILOZOFISKAS PĀRDOMAS)

1. nodaļa. Vai es ticu tam, ko esmu uzrakstījis?	356
2. nodaļa. Cilvēces genofonds	372
3. nodaļa. Šambala un Aharti	400
4. nodaļa. Cilvēces attīstības vēsture	431
5. nodaļa. Mežonīgums kā evolūcijas regress	456
6. nodaļa. Negatīvā aura pār Krieviju	472
7. nodaļa. Labestība, mīlestība un ļaunums	507